

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
Pracoviště pro agendu správního
soudnictví
Hybernská 18
111 21 Praha 1

Vaše sp. zn.
8 A 215/2016-23

Naše značka
2017/O/97

Vyřizuje/Linka
J. Janda / 841

Místo / Datum
Praha / 3. 2. 2017

Věc: sp. zn. 8 A 215/2016

Žalobce: Oživení. o.s.,
se sídlem Muchova 232/13, Praha 6 – Dejvice, 16000
IČ: 67365353

Zastoupen: Mgr. Andrea Kohoutková, advokátka
se sídlem Nedvězská 1833/5, Praha 10, 10000, ev. č. ČAK 15186

Žalovaný: OTE, a.s.
se sídlem Sokolovská 192/79, PSČ 186 00 Praha 8 - Karlín
IČ: 264 63 318

Vyjádření žalovaného k žalobě

I. Úvod

Žalobce se dne 22.9.2016 obrátil na žalovaného s žádostí dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen InfZ), s žádostí o poskytnutí:

- *Veškerých smluv mezi OTE, a.s. a Českomoravskou komoditní burzou Kladno (sídlem: náměstí Sítná 3127, 272 01 Kladno, IČ: 49546392), které kdy byly uzavřeny, a to včetně všech jejich změn a dodatků.*

Žalovaný rozhodnutím č. 2016/O/950 ze dne 22.9.2016 žalobci nevyhověl, když jako důvod zamítnutí uvedl mj. povinnost zajistit ochranu skutečností majících povahu obchodního tajemství. Nadto žalovaný vyjádřil svůj názor o aplikovatelnosti InfZ na žalovaného, tedy obchodní společnost OTE, a.s. (viz dále), byť tato okolnost nebyla hlavním důvodem zamítnutí žádosti – tou byla povinnost k zajištění ochrany obchodního tajemství. Žalovaný však z důvodu opatrnosti a možnosti opačného výkladu akceptoval pravidla procedury pro vyřizování žádostí (a následného odvolání, viz dále) dle InfZ, jakkoli jeho povaha není v tomto směru jednoznačná (viz dále).

Žalobce dne 29.9.2016 doručil žalovanému dokument, který byl označen jako odvolání, ve kterém zpochybnil názor žalovaného ohledně aplikovatelnosti InfZ na žalovaného, skutečnost, že požadovaná smlouva nebyla poskytnuta z důvodu povinnosti zajistit ochranu chráněných informací, tedy obchodního tajemství, nebyla žalobcem nikterak rozporována.

Žalovaný, resp. jeho představenstvo ve smyslu § 20 odst. 5 InfZ, rozhodnutím č. 2016/O/1005 ze dne 11.10.2016 odvolání žalobce zamítl jako nedůvodné, kdy jako hlavní důvod zopakoval povinnost zajistit ochranu skutečností majících povahu obchodního tajemství.

Žalobce se poté obrátil na Městský soud v Praze s žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, tedy rozhodnutí žalovaného č. 2016/O/1005. Žalovanému byla poté dne 6.1.2017 doručena žaloba společně s výzvou k vyjádření se a k předložení spisového materiálu, obojí do 1 měsíce od doručení. Žalovaný tímto činí své vyjádření k žalobě.

II. Podmínky řízení; postavení žalovaného ve smyslu InfZ

Jak je výše uvedeno, žalovaný z důvodu opatrnosti akceptoval pravidla procedury pro vyřizování žádostí dle InfZ, bez ohledu na skutečnost, že má nadále pochybnosti o bezvýhradném závěru o podřazení žalovaného pod pojem veřejné instituce ve smyslu InfZ. Žalovaný v tomto směru uvádí, že tato skutečnost nebyla důvodem, proč v rámci vyřizování žádosti resp. následného odvolání žalobce nebylo žalobci vyhověno (viz dále o výkladu obchodního tajemství). Žalovaný si je však

vědom, že soud bude tuto otázku posuzovat z hlediska splnění základních podmínek řízení, proto zde uvádí svůj názor na aplikovatelnost InfZ na žalovaného.

Jakkoli u žalovaného lze spatřovat splnění některých kritérií pro to, aby ve světle poslední judikatury, zejm. rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 155/2015 – 84 ze dne 16.3.2016, mohl být považován za veřejnou instituci ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ, je žalovaný toho názoru, že posouzení jeho povahy jako veřejné instituce je vždy spojeno s charakterem požadované informace, nelze tedy usuzovat, že by se žalovaný měl považovat za povinnou osobu ve vztahu k jakékoli informaci, jejíž poskytnutí by bylo žadatelem požadováno. Žalovaný v tomto směru odkazuje na znění § 2 odst. 1 InfZ:

Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

Z uvedené citace zákona vyplývá, že naplnění pojmových znaků veřejné instituce, jak např. vyplývá z nálezu Ústavního soudu České republiky č. I. ÚS 260/06 ze dne 24.1.2007 a rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 155/2015 – 84 ze dne 16.3.2016, samo o sobě neznamena, že by se příslušný subjekt, považovaný za veřejnou instituci, stal *eo ipso* povinným subjektem dle InfZ, požadovaná informace tedy musí mít vztah k jeho působnosti. Nelze tedy považovat veřejnou instituci za povinný subjekt ve vztahu k poskytnutí jakékoli smluvní dokumentace s kterýmkoli kontrahentem, informace se vždy musí vztahovat k jeho působnosti. Na okraj je třeba uvést, že požadované informace v obou citovaných judikátech měly významný vztah k působnosti příslušných subjektů, jakož i zájmu na informování veřejnosti – informace požadovaná po státním podniku Letiště Praha, s.p. (viz náleží ÚS I. ÚS 260/06), tedy poskytnutí smlouvy o financování výstavby terminálu S 2 s Evropskou investiční bankou, se mj. týkalo čerpání veřejných prostředků, informace požadovaná po ČEZ, a.s. (viz rozsudek NSS 2 As 155/2015) se přímo týkala otázky jaderné bezpečnosti a zájmu veřejnosti na informování o použité technologii v jaderné elektrárně.

Žalovaný nechává na úvaze soudu, zda požadovaný dokument, tj. smlouvu o spolupráci s Českomoravskou komoditní burzou Kladno ze dne 28.6.2004 (ke smlouvě samotné viz dále), lze podřadit jako informaci vztahující se k působnosti žalovaného, když uvedený dokument, s výhradou jeho vyloučení z možnosti nahlížení do spisu, poskytujeme soudu v rámci vyžádaného spisového materiálu, a zda tedy je vůbec naplněna základní podmínka řízení, tedy zda je žalovaný povinným subjektem dle InfZ a tudíž i pasivně legitimovaným v předmětném řízení. Dle názoru žalovaného se jedná o smlouvu mající čistě obchodní povahu.

III. Neposkytnutí informace z důvodu povinnosti chránit obchodní tajemství

Žalovaný má povinnost jako operátor trhu podle § 20a odst. 4) písm. g) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a změně některých zákonů (energetický zákon), ve spojení s § 2 odst. 1 písm. d) energetického zákona a § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (NOZ), povinnost zajistit ochranu skutečností majících povahu obchodního tajemství a jiných skutečností, které nejsou veřejně dostupné a o nichž se dozvěděl při výkonu svých činností. Jedinou výjimku představuje v mezích dle § 15a energetického zákona povinnost poskytovat informace orgánům státní správy.

Jak je výše uvedeno, požadovaná informace, tedy smlouva o spolupráci s Českomoravskou komoditní burzou Kladno ze dne 28.6.2004 (dále jen „smlouva s ČKBK“), nebyla poskytnuta z důvodu uvedeného v § 9 InfZ, tedy z důvodu povinnosti k ochraně obchodního tajemství. Uvedená smlouva se v žádné souvislosti netýkala používání veřejných prostředků ve smyslu § 9 odst. 2 InfZ, žalovaný nebyl nikterak zavázán k žádnému materiálnímu plnění ve prospěch Českomoravské komoditní burzy Kladno, tudíž nelze uvažovat o této zákonné výluce z povinnosti ochrany obchodního tajemství.

Žalobce v žalobě vytýká, že žalovaný tuto skutečnost náležitě nezdůvodnil. Žalovaný uvádí, že rozsáhlejší zdůvodnění, než které učinil v rámci obou svých rozhodnutí v předmětné věci, by znamenalo samo o sobě vyzrazení obsahu dokumentu, jenž má čistě obchodní povahu, čímž by došlo samo o sobě k porušení obchodního tajemství z jeho strany.

Žalovaný dále uvádí, že **potřeba rozsahu odůvodnění v tomto směru byla navíc významně omezena tím, že skutečnost o povaze požadované informace coby obchodního tajemství nebyla ze strany žalobce v jeho odvolání rozporována, odůvodnění v rozhodnutí o odvolání v tomto směru učinil žalovaný nad rámec odvolacích důvodů uvedených žalobcem a nelze mu tudíž vyčítat, že by takové zdůvodnění bylo jakkoli stručné, ve vztahu k učiněnému rozhodnutí bylo za daných okolností více než dostatečné.** Žalovaný však trvá na tom, že své rozhodnutí náležitě zdůvodnil, v tomto směru dále cituje ze svého napadaného rozhodnutí:

Představenstvo OTE, a.s., nad rámec rozsahu odvolání žadatele, jakož i svého posouzení věci v předchozím odstavci uvádí, že v současnosti společnost OTE, a.s. žádný smluvní vztah s ČKBK nemá, a jediný smluvní vztah, který s ČKBK kdy v minulosti existoval, byla smlouva o spolupráci uzavřená na dobu určitou bez prolongace, jejíž platnost skončila před více než sedmi lety. Uvedená smlouva se v žádné souvislosti netýkala používání veřejných prostředků ve smyslu § 9 odst. 2 InfZ, resp. OTE, a.s., nebyla zavázána k žádnému materiálnímu plnění ve prospěch ČKBK, tudíž nelze uvažovat o této zákonné výluce z povinnosti ochrany obchodního tajemství.

OTE, a.s. nedisponuje souhlasem ČKBK s poskytnutím textu uvedené smlouvy, a má za to, že její text naplňuje pojem obchodního tajemství dle § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, jelikož se minimálně z pohledu ČKBK jedná o konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem ČKBK a ČKBK zajišťuje

ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení. Vzhledem ke skutečnosti, že otázka obchodního tajemství nebyla v odvolání rozporována, nevidí představenstvo OTE, a.s., v tuto chvíli důvod tuto skutečnost dále zdůvodňovat.

K povaze smlouvy s ČKBK žalovaný uvádí, že se jedná o rámcovou smlouvu o spolupráci. Smlouvy o (budoucí) spolupráci představují samy o sobě zpravidla koncepční dokument, ve kterém bývají do značné míry nastíněny budoucí záměry smluvních stran, zde na poli obchodní činnosti. Takovéto k budoucnosti se vztahující dokumenty, které odhalují obchodní plány smluvních stran, lze bezpochyby považovat za skutečnosti konkurenčně významné, kdy mají obě smluvní strany zcela logicky zájem na utajení takovýchto skutečností. Na této skutečnosti nic nemění skutečnost, zda se jedná o smlouvu obsoletní či nikoli, obchodní záměr, byť minulý, je v ní zakotven, což představuje nepochybně nadále konkurenčně významnou skutečnost.

Žalobce v rámci citace dle jeho názoru případné judikatury uvádí, že obchodní tajemství je objektivní kategorií, kdy se například nelze dovolávat pouze toho, že strany označí smlouvu či její část za obchodní tajemství. Obchodní tajemství, jak bylo definováno Obchodním zákoníkem, či jak je definováno Občanským zákoníkem, je nepochybně vymezeno objektivně, na druhou stranu úkony smluvních stran, jakým by bylo označení smlouvy nebo její části jako obchodního tajemství, minimálně naplňují definiční znak, jakým je *vyjádření vůle příslušného subjektu zajišťovat ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení*. K tomu žalovaný uvádí, že smlouva s ČKBK umožňovala vyhradit si možnost poskytnutí informací o smlouvě, resp. označit je za důvěrné. Vzhledem k objektivní povaze obchodního tajemství nelze vyloučit, že smlouva nebo její část naplňuje pojem obchodního tajemství i v případě, že žalovaný nedisponuje žádným dokumentem, který by nasvědčoval, zda si Českomoravská komoditní burza Kladno nějakou část smlouvy s ČKBK vyhradila jako důvěrnou. Žalovaný uvádí, že Českomoravská komoditní burza Kladno mohla takovou skutečnost učinit různými způsoby, např. při vyjednávání o příslušné smlouvě nebo při její aplikaci, přičemž tak mohla učinit mj. i ústně, o čemž však žalovaný, resp. jeho současné představenstvo, nemá žádných údajů, v tomto směru upozorňujeme na datum uzavření smlouvy, tedy 28.6.2004.

Vzhledem k důležitosti této otázky žalovaný navrhuje, aby soud zjistil stanovisko Českomoravské komoditní burzy Kladno k rozsahu, v jakém smlouvu s ČKBK považuje za důvěrnou a naplňující pojem obchodního tajemství, a to dožadáním stanoviska Českomoravské komoditní burzy Kladno.

Navrhovaný důkaz: stanovisko Českomoravské komoditní burzy Kladno (nechť vyžádá soud)

IV. Návrh žalovaného

Žalovaný vzhledem k výše uvedeným skutečnostem navrhuje, aby žalobní návrh žalobce byl v případě, že žalovaný není povinným subjektem dle InfZ dle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, jako nepřípustný odmítnut.

V případě, že žalovaný je pasivně legitimován, navrhuje žalovaný, aby z důvodu jeho povinnosti chránit obchodní tajemství ve smyslu § 9 InfZ soud žalobu zamítl jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Za OTE, a.s.

Mgr. Jan Janda
pověřený zaměstnanec společnosti